

Sagen om Rungsted Havn

Status marts 2010

Forholdene omkring Rungsted Havn har givet anledning til betydelig usikkerhed og store konflikter. Det hele er udløst af, at Hørsholm Kommune p.t. forsøger at tiltage sig ejerskabet til havnen for derved at udvinde et provenu til kommunekassen. Den uskrevne dagsorden synes at være, at der i kommunen og hos pladssøgende betalingsstærke kredse i kommunen er en fælles interesse i at fortrænge den økonomisk set mere moderat stillede del af den nuværende sejlerkreds på stedet, som kommer fra et større opland. Dette uagtet det i det store og hele er pladsholderne selv, der har finansieret havnen.

Interesseforeningen har søgt at få tvivlspunkterne belyst, så langt det er gørligt. Undersøgelsen har været behæftet med store vanskeligheder, idet der hele tiden er dukket nyt materiale op – herunder uden for den officielle "havnesag", der befinder sig på Hørsholm Kommunes borgmesterkontor. Der har heller ikke været grundlag for at fæste lid til de af kommunen og havneselskabet foranstaltede advokatundersøgelser, idet en kontrol af faktaoplysningerne heri udviser betydelig diskrepans i forhold til dokumentarisk materiale rundt om i offentlige arkiver m.v.

Pr. dato kan Interesseforeningen sige følgende:

1. Den oprindelige havn

En beslutning om at etablere A/S Rungsted Havn blev truffet den 20. maj 1918. De oprindelige vedtægter blev til på en generalforsamling den 23. maj 1918, men ændredes den 15. juli 1920. Selskabskapitalen blev - ifølge dokumenter fundet i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen - i 1918 anmeldt til 165.000 kr.

Havnen opførtes i 1923 for et beløb på i alt 560.000 kr. (se artikel "Rungsted Havn bliver bygget", s. 59). Kommunen ydede et tilskud på 200.000 kr. til byggeriet, hvilket beløb *ikke* blev medtaget i aktiekapitalen i det daværende havneaktieselskab, det blev *ikke* indskrevet i den lovbestemte aktiebog, og det blev *ikke* anmeldt som aktiekapital til Aktieselskabsregistret. Den 25. januar 1923 meddelte det daværende havneaktieselskab i stedet Hørsholm Sogneråd adgang til at møde og afgive stemme på generalforsamlingen, idet "*sognerådet ikke har ønsket at modtage stemplede aktiebreve*". Dokumentet blev underskrevet af formanden og et andet medlem af havnens bestyrelse. De pågældende havde ikke ret til alene at udstede stemmeret til havnens generalforsamling. Ikke desto mindre har kommunen taget dette dokument til indtægt for, at den var aktionær i havnen, og at den havde stemmeret. Ifølge oplysningerne i landsarkivet tillod Amdtsrådet i 1918, at Hørsholm Sogneråd måtte give et *tilskud* til Rungsted Havn A/S på 200.000. Der står derimod ikke noget om, at kommunen måtte tegne aktier.

Også amtet gav et tilskud, nemlig på 20.000 kr. til havnebyggeriet. Amtet modtog en tilsvarende skrivelse som kommunen, uden at denne har givet anledning til nogen påstand om medejerskab (referat fra 31. maj 1923). Staten gav 246.000 kr. (jf. den nævnte artikel). Så vidt ses har dette heller ikke på noget tidspunkt givet staten anledning til at forlange en tilsvarende erklæring endside til at påberåbe sig en medejendomsret til selskabet.

I 1930 forhøjedes selskabskapitalen ifølge de i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foreliggende dokumenter med 153.500 kr., således at den samlede kapital herefter blev registreret til 318.500 kr. (jf. anmeldelse til Aktie-selskabsregisteret af 25. juni 1930 med tilhørende brev af 30. juni 1930 fra advokat Poul Groes). Det har ikke ladet

sig opklare, hvor disse penge stammer fra, og som det vil ses, svarer pengene ikke til kommunens tilskud, hverken beløbs- eller tidsmæssigt. Det har i alle vedtægter været anført, at aktierne er udstedt i størrelser af 1.000 kr., 500 kr. og 100 kr. Kommunens påståede aktie på kr. 200.000 blev ikke opført i aktiebogen.

2. Den nye havn

2.1. Byggeriet

I slutningen af 1960'erne trængte spørgsmålet om fornyelse og mulig udvidelse af havneanlægget i Rungsted sig på. Den gamle havn var i så dybt forfald, at noget nødvendigvis måtte ske. Ingen ønskede et kommercielt anlæg, men Hørsholm Kommune var ikke meget for at involvere sig finansielt i projektet, der nemlig for at være økonomisk forsvarligt måtte blive meget omfattende pga. havnens beliggenhed i Sundet. Borgmesteren opfordrede derfor interesserede sejlere til selv at finansiere en ny havn, i hvilken forbindelse han lancerede tanken om, at sejlerne skulle købe aktier i en sådan, således at der til aktiebesiddelsen knyttede sig en ret til en bådplads.

I sidste ende blev ordningen, at økonomien bag havneselskabets opførelse af den nye havn blev tilvejebragt gennem 1) lån fra sejlerne, kommunen og anden side samt gennem 2) tilskud fra Hørsholm Kommune og Frederiksborg Amt. (Se nærmere om størrelsen af de respektive beløb nedenfor). Se hertil i øvrigt indbydelsen til reservation af bådplads af 17. januar 1972, som er udsendt til et bredt publikum i hele landsdelen med angivelse af, at (næsten) alle liggepladser skal være tegnet og indskudsbeløbet betalt inden 1/3 1972, idet havnebyggeriet ellers vil blive udsat.

M.h.t. amtets tilskud var forholdet det, at brugerkredsen til en havn af den forudsatte størrelsesorden i vid udstrækning måtte findes uden for kommunen. Derfor søgtes et amtligt tilskud til projektet (jf. referat af et møde den 29. marts 1971). Ved et brev af 28. juni 1971 fra amtet opnåedes tilsagn herom under forudsætning af, at kommunen ydede et tilsvarende beløb. Amtet udmålte dog beløbet under hensyn til, at ca. halvdelen af anlægsudgifterne var sådanne, som normalt ville falde inden for rammerne af kommunale fritidsanlæg (grønne områder), hvorfor de blev anset for at være amtet uvedkommende. Rungsted Bådelaug har ud fra medlemskartoteket konstateret, at ca. 50 % af bådejerne er bosat uden for Hørsholm Kommune.

Det fysiske anlæg kunne kun etableres gennem en tilladelse fra staten, idet det forudsatte en inddragelse af en del af søterritoriet. Ved Trafikministeriets brev af 12. august 1971 blev forudsætningerne for en gennemførelse af de fornødne anlægsarbejder her imidlertid bragt på plads. I brevet gives der således efter ansøgning fra havneselskabets bestyrelse denne tilladelse til at oppumpe den nye havn fra og på søterritoriet. Ifølge tilladelsen må hverken denne eller anlæggene dog uden forud indhentet godkendelse fra ministeriet overdrages til andre, anlæggene må heller ikke væsentligt udvides eller ændres, ligesom ministeriet forbeholder sig ret til at kræve havnetaksterne indsendt til godkendelse.

Kommunen måtte søge Tilsynsrådets godkendelse af de komplicerede arrangementer. Dette skete ved en ansøgning af 30. november 1971, hvori der anmodes om tilladelse til at yde havnen det forudsatte lån på nærmere konkretiserede tilbagebetalingsvilkår og til at udlåne sine arealer øst for Strandvejen til havnen, således at denne kunne administreres under ét. Ved en påtegning af 29. december 1971 på ansøgningen godkendte Tilsynsrådet det ansøgte med præcisering af vilkårene for forrentning og tilbagebetaling af bådejernes lån til havnen.

Den 17. januar 1972 blev der herefter til interesserede i hele landsdelen udsendt en indbydelse til at reservere liggeplads i den nye havn. Vilåret for opnåelse af en sådan var indbetaling af et beløb på 10.000 kr. til A/S Rungsted Havn som "indskud". Det

blev understreget i indbydelsen, at hvis ikke alle pladser blev tegnet, og indskudsbeløbene betalt inden den 1. marts 1972, måtte man forudse en udskydelse af havnebyggeriet.

De samlede udgifter til den nye havn blev (jf. revisionsprotokollat af 1. september 1975) på 21.250.000 kr., heri indeholdt den bogførte værdi af den gamle havn med 318.500 kr. I et brev af 18. april 1990 til Gentofte Kommune har Hørsholm Kommune redegjort for, hvorledes dette beløb blev skaffet til veje. Det fremgår af brevet, at tilskuddene fra hhv. Hørsholm Kommune og Frederiksborg Amt var på 1,25 millioner kr. fra hver, medens resten blev dækket af andre lån. Af disse lån fremkom efter det i brevet oplyste 1/3 fra sejlerne, 1/3 fra kommunen og 1/3 fra private långivere. Ifølge de for Rungsted Bådelaug foreliggende regnskabsoplysninger blev det endelige tilskud fra kommunen dog på 1.617.812,50 kr. og fra amtet 1.257.812,50 kr. Det fremgår endvidere af regnskabet af 31. marts 1975, at havnen er finansieret med 39 % fra sejlerne, 33 % fra bank og kreditorer, medens kommunen har finansieret 26 %. Egenkapitalen udgjorde 2 %.

Sejlerne fik kun 5 % i rente af deres lån til havnen, og den 20. februar 1974 accepterede kommunen for sit vedkommende over for havnen at kommunen kun fik samme rente af sit eget lå til havnen. Den 29. marts 1974 udstedte havnens bestyrelse til kommunen et skadesløsbrev på 10 millioner kr. med pant i havnen og de havnen tilhørende bygninger til sikkerhed for tilbagebetaling af det til selskabet ydede "tilskud"(?) .

Kommunens andel af økonomien var således ene og alene det nævnte tilskud, lånet til havnen og en aldrig aktualiseret garanti for de pengeinstitutlån, hver sejler personligt evt. måtte optage med henblik på at låne beløbet videre til havnen til dækning af deres andel. Herudover har kommunen i et vist omfang ydet nogle mindre, årlige driftstilskud. Dette skal dog ses i lyset af, at havnen i betydeligt omfang anvendes af kommunens øvrige borgere til rekreative formål. For året 2001 blev der eksempelvis ydet et tilskud på 107.000 til drift af toiletter, men intet til vejanlæg eller andet trods den omfattende trafik til stranden m.v.

Det oppumpede areal tilhørte havneselskabet, eftersom det var dette, der fik pumpetilladelsen. Selskabets rådighedsret var imidlertid begrænset i henhold til tilladelsens betingelser, jf. ovenfor. Både selskabets adkomst i form af pumpetilladelsen (altså tilladelsen til anlæg af havnen) og de til denne knyttede betingelser burde have været tinglyst på grundlag af en særskilt udmatrikulering af arealet. Denne udmatrikulering og påfølgende tinglysning blev imidlertid aldrig bragt i orden.

Der er i så henseende foregået følgende:

Hørsholm kommune ejede matr. nr. 3 g, 3 ii, 3 oæ, 29 og 30 – liggende langs den oprindelige kystlinje. Den oprindelige havn, som blev bygget af det oprindelige havneaktieselskab, var ikke matrikuleret (men ejedes af selskabet).

Den 26/11 1974 anmodede landinspektørerne Børge Hansen og Lars Gottlieb om tingbogsattest vedrørende nævnte matrikelnumre. Dommeren oplyser 23/12 1974, at de ejes af Hørsholm kommune. Samme dato anmodede samme landinspektører dommeren om attestation på at der ikke er noget til hinder for sammenlægning af nævnte numre, hvilken attestation dommeren udsteder 23/12 1974. Den 27/2 1975 bemyndiger Hørsholm kommune landinspektør Børge Hansen om at ansøge landbrugsministeriet om sammenlægning af matrikelnumrene – bortset fra 3 g. Af 3 g overføres en del (1365 m²) til matr. nr. 29, medens det resterende forbliver uberørt – sidstnævnte drejer sig om Evalds Høj på landsiden af Strandvejen (jf. skrivelse af 2/9 1975 til landinspektør Gottlieb). Den 27/2 1975 bemyndiger Hørsholm kommune landinspektør Børge Hansen til at ansøge landbrugsministeriet om godkendelse af

omdeling og udstykning af de nævnte matrikelnumre 3 g, 3 ii, 3 oæ, 29 og 30. Den 6/1 1975 (mulig fejldatering) ansøger landinspektørerne landbrugsministeriet om godkendelse af udstykning af 3 g, 3 ii, 3 oæ, 29 og 30. Til formålet udfærdiger landinspektørerne en skematisk redegørelse angående 3 g, 3 ii, 3 oæ, 29 og 30 til Kort- og Matrikelstyrelsen. Det fremgår heraf, at 3 g, 3 ii, 3 oæ, 29 og 30 sammenlægges til matr. nr. 29 (idet nr. 3 g som nævnt for en dels vedkommende omdeles). Samtidig anføres, at *"et i Øresund opfyldt havneområde mrk. A ønskes matrikuleret og inddraget under matr. nr. 29"*. Arealet er på 56825 m² og udgør det med Trafikministeriets tilladelse af havneselskabet oppumpede areal. Ved skrivelse af 2/9 1975 godkender Landbrugsministeriet andragendet om de matrikulære forandringer – altså inklusive de uretmæssigt i transaktionen inddragne oppumpede havnearealer 56.825 m².

Af en meget uoverskuelig tingbogsside for matr. nr. 29 a (senere angivet som 29 a m.fl.) fremgår i en bemærkning til ejendomsrubrikken, at landbrugsministeriet ved skrivelse af 2/9 1975 (jf. ovenfor) har inddraget det opfyldte areal under matr. nr. 29. Det ses ikke, hvornår bemærkningen er indføjlet i tingbogen. Bemærkningen er ufuldstændig, så vidt som at landbrugsministeriet *kun* har godkendt *matrikulære* forandringer og ingen kompetence har til at give afkald på de af Trafikministeriet opstillede betingelser. End mindre har landbrugsministeriet kompetence til at forære Hørsholm kommunen et areal, der rettelig tilhører havneselskabet. Ej heller har landsinspektørerne naturligvis kompetence til at ændre på ejerforholdene. Trafikministeriet har da også efter at være blevet opmærksom på sagen den 4. marts 2005 spurgt Kort- og Matrikelstyrelsen, på hvilket grundlag det opfyldte areal er inddraget under et areal tilhørende tredjemand.

Forudsætningen for, at arealet havde kunnet tinglyses som tilhørende kommunen, var, at der forelå et lovligt adkomstdokument til fordel for kommunen. Noget sådant papir har imidlertid aldrig eksisteret.

Den nye havn befinder sig dels på Hørsholms Kommunes gamle arealer (landstrimlen), dels på dem, der blev tilvejebragt gennem den af Trafikministeriet tilladte oppumpning, og som stadig tilhører havneselskabet (idet den formelle tinglysning blot er en sikringsakt, der ifølge tinglysningslovens § 1 kun har betydning i forhold til en senere erhverver – bestemmelsen fastslår, at en erhverver for at fortrænge en utinglyst ret skal være i god tro). De involverede dengang var udmærket klar over rette ejerskab. I praksis klarede de imidlertid problemet med det dobbelte ejerskab på den måde, at kommunen tilstod A/S Rungsted Havn en brugsret til de nødvendige dele af kommunens matrikler (d.v.s. de øst for vejen beliggende del af de daværende matr. nr. 3g, 3oæ og 3ii, der var den oprindelige strandlinje). Heri gives der havnen *"en ejers rettigheder og pligter"* over samme (jf. tinglysningsdommerens aktudskrift af dokument af 23. april 1974 vedr. brugsretten).

De for havneaktieselskabet gældende vedtægter blev vedtaget den 17. december 1974, nu indeholdende en udtrykkelig klausul om havnens ikke-kommercielle karakter (se vedtægternes § 19, hvorefter den del af selskabets overskud, der ikke medgår til normal forrentning af kapitalen, udelukkende må anvendes til havnens formål). Året efter udarbejdedes en orientering til sejlerne, som da også understreger selskabets almennyttige karakter (jf. dokument dateret september 1975). Da det i det hele taget var alle involverede meget magtpåliggende - også af skattemæssige grunde - at få fastslået selskabets almennyttige karakter, udfærdigedes endvidere den 24. juni 1975 en erklæring fra havnens bestyrelse herom, som senere - den 19. august 1975 - blev underskrevet også af kommunen. Bestyrelsen erklærer heri over for selskabsstyrelsen, at man ikke hidtil og heller ikke fremover vil tilsigte at tilvejebringe mulighed for udbetaling af udbytte - hvilket var grundlag for, at havnen blev skattefritaget.

Den af sejlerne og kommunen m.fl. tilvejebragte kapital henstod fra dette tidspunkt som lån til selskabet (selv om det altså ifølge prospektet over for sejlerne var blevet betegnet som indskud). Beløbet er opført i regnskaberne under langfristet fremmedkapital med betegnelsen "*indskud fra lejere og liggeplads*".

Havnebestyrelsen bestod af 7 medlemmer, hvoraf 5 valgtes af aktionærene, 1 af kommunen og 1 af amtet. Realiteten var, at den domineredes af kommunen.

2.2. Senere vedtægtsændringer

Den 6. maj 1976 ændredes vedtægterne. Garantiselskabet var stadig omfattet af aktieselskabslovens bestemmelser jf. § 18. Bestyrelsen udvidedes her til 8 medlemmer, hvoraf 4 valgtes af generalforsamlingen, 1 af kommunen, 1 af amtet, 1 af fællesudvalget for søsportsudøverne i Rungsted og 1 af Rungsted Kyst Sejlklub. Baggrunden for ændringen var, at hensynet til bevarelse af havnens skattefrihed. Der udarbejdedes i dette øjemed et sæt nye vedtægter, som imidlertid ikke kunne accepteres af Aktieselskabsregisteret, hvorfor havnen måtte omdannes til et garantiselskab uden registrering.

Et par småjusteringer af vedtægterne gennemførtes endvidere den 5. december 1994 – bestyrelsen blev her på 9, idet KDY nu formelt sikredes en bestyrelsespost. I alle disse efterfølgende vedtægter fastholdes havnens ikke-kommercielle karakter, jf. §§ 16-17.

Det hedder heri:

§ 16. Regnskabet opgøres overensstemmende med god regnskabsskik og under foretagelse af påbudte og nødvendige afskrivninger og henlæggelse.

I øvrigt kan den del af selskabets overskud, der ikke medgår til normal forrentning af garantikapitalen, udelukkende anvendes til havnens formål.

§ 17. I tilfælde af selskabets opløsning skal et eventuelt likvidationsprovenu ud over den nominelle garantikapital anvendes til anlæg og drift af en havn i Rungsted.

§ 18. Med de ændringer, der følger af nærværende vedtægter, finder aktieselskabslovens bestemmelser tilsvarende anvendelse på dette garantiselskab.

I midten af 1990'erne forlagte Erhvervs- og Selskabsstyrelsen selskabsformen ændret, idet man ansås selskabet for omfattet af aktieselskabsloven. I dette anliggende traf Erhvervsankenævnet den 29/4 2003 afgørelse i en sag, som blev indbragt for Nævnet af Rungsted Havn G/S, i anledning af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen besluttede at optage havnen i registeret for aktieselskaber. Ankenævnet bemærkede i afgørelsen, at erhvervsdrivende selskab i lovens forstand er ethvert selskab, der driver eller efter sit formål kan drive virksomhed med henblik på at opnå økonomisk udbytte, uanset hvad indtjeningen anvendes til, herunder evt. til almennyttige formål. Nævnet noterede, at Rungsted Havn G/S efter vedtægterne udelukkende kan anvende den del af selskabets overskud, der ikke medgår til normal forrentning, til havnens formål. Havnen ansås følgelig som erhvervsdrivende i aktieselskabslovens forstand, og da den har en fast indskudskapital, begrænset ansvar og ikke væsentlige karakteristika, som adskiller den fra selskaber under aktieselskabsloven, mente Nævnet, at havnen skulle registreres som selskab efter aktieselskabsloven. Kendelsen indebar således alene, at havnen skulle registreres. Endvidere ligger det efter kendelsen klart, at de af kommunen udpegede medlemmer af havnebestyrelsen formelt er underkastet strafbestemmelserne i aktieselskabsloven

Bl.a. i konsekvens heraf er vedtægterne muligt ændret igen i 2005 i forbindelse med en kapitalforhøjelse. Der foreligger således en vedtægt stemplet i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen 11/2 2005. Heri er selskabskapitalen angivet til 657.700 kr. Bestyrelsen er sat til 9 medlemmer, hvoraf fem vælges af generalforsamlingen, ét udpeges af Hørsholm kommune, to af KDY og ét af Fællesudvalget for Søsportsklubberne. Vedtægten er behæftet med den ejendommelighed, at den ikke er dateret, men underskrevet af en advokat Claude Winther Nielsen som dirigeret *"I henhold til bemyndigelse på generalforsamling den 16. juni 2004, efter endelig godkendelse af kapitalnedsættelse 9. februar 2005"*. En selskabsvedtægt kan ikke udformes efter bemyndigelse, men skal vedtages på generalforsamlingen. Det vides heller ikke, hvad det er for en kapitalnedsættelse, der tales om.

2.3. Reorganisering af økonomien

Havnen kom i økonomiske vanskeligheder. Det er for Rungsted Bådelaug oplyst, at der i den anledning omkring 1978 af Rungsted Kysts Sejlklub v/Karsten Mortensen blev fremlagt et redningsforslag gående ud på, at bådejernes indskud (depositum) skulle hæves fra kr. 10.000 til det, det er i dag. Kommunens indsats skulle være, at den eftergav havnen det ene af de 2 lån på ca. 5 millioner. Den daværende formand for havnens bestyrelse og viceborgmester, Arno Jensen, gik på kommunens vegne med hertil. Kommunen mangler dog stadig at eftergive lånet som anført. I relation til sejlerne blev lånene fra disse konverteret til afdrag på et noget større indskud (Bådelaug har et eksempel på en erklæring af 4. januar 1981 om overgang til depositum). Hvis erklæringen om overgang til depositumordning ikke accepteredes af den pågældende sejler inden den 2. februar 1981, kunne overgangen til depositumordningen kun ske mod kontant betaling af hele indskuddet. Tilsynsrådet har i parentes bemærket *ikke* godkendt ordningen.

Den kapital, som selskabet rådede over, var følgelig fra dette tidspunkt dels den oprindelige egenkapital (som ved den nye havns opførelse var på 318.500 kr.), dels fremmedkapital i form af lån fra amtet og kommunen, dels indskud fra sejlerne. Indskuddet fra sejlerne var ultimo 1982 på 9.409.000 kr. og lånet fra kommunen på 10.233.000 kr. (opført under fremmedkapital).

2.4. Ændring af kommunens placering i havnen

En usikkerhed om karakteren af kommunens placering opstod undervejs derved, at der den 22. februar 1977 på tilsagnet fra den oprindelige havnebestyrelse til Hørsholm Sogneråd blevet påstemplet en bemærkning om, at *"nærværende aktiebrev konverteres herved til garantibevis i medfør af vedtægt af 6. maj 1976."* Stemplet er underskrevet af havnens daværende bestyrelsesformand, Vagn Schlütter, der tillige var viceborgmester i kommunen, i forening med havnemesteren, Ib Wessel-Tolvig. Det foreligger ikke oplyst, at disse skulle have været berettiget til at give kommunen ejendomsret til selskabet. Anliggendet har efter det for Rungsted Bådelaug oplyste heller ikke været oppe i bestyrelsen (bestyrelsesprotokollen udviser intet herom). Kommunen har heller ikke i sine regnskaber opført beløbet blandt de kommunalt ejede aktier, andelsbeviser m.v.

Det ses ikke nogetsteds, at havnebestyrelsen som helhed har været orienteret om de dispositioner, kommunen i dag tager til indtægt for, at den ejer både arealer og selskabet. Som sagen er oplyst for Rungsted Bådelaug, har intet af disse anliggender således været bragt op på bestyrelsesmøderne.

2.5. Havnens regnskaber

Der er mange uklarheder i de gennem årene førte regnskaber. De lokale sejlere trækker i så henseende på statsautoriseret revisor Peter Hviid Josephsen, der er formand for Bådelaugget. Josephsen har gjort et stort efterforskningsarbejde og fortæller følgende:

Han har fået at vide, at regnskaberne for perioden 1976-1983 er bortkommet. De regnskaber, det er lykkedes ham at få adgang til, er endvidere ikke er ført på en ordentlig måde.

Han oplyser imidlertid, at selskabets egenkapital ultimo 2002 var bogført til 13.688.928 kr. Af dette beløb hidrørte 13.431.828 kr. fra opsparet havneleje betalt af bådejerne og andre brugere siden den nye havns færdiggørelse. Den resterende del af egenkapitalen 257.100 kr. er i regnskabet benævnt som garantikapital, og kun ejeren af 2 beviser á 100 kr. kendtes. Havnens aktiver var finansieret med 39 % egenkapital, 31 % af bådejernes indskud, 16 % af kommunen og 14 % af kreditorerne. Bådejerne stod reelt for ca. 69 % af den samlede finansiering.

Tilsyneladende har der i årenes løb været en betydelig lemfældighed i administrationen af havnens værdier. F.eks. fremgår det af regnskabet for året 1997, at garantikapitalen var blevet nedsat med kr. 6.900 (sammenligningstallet for år 1996 var kr. 267.000. kr. og tallet 31.12.1997 kr. 260.300). Årsregnskabslovens bestemmelser om, at bevægelser på egenkapitalen skal vises, blev tilsyneladende ikke overholdt i forbindelsen. Havnen havde så vidt ses endvidere tilbagekøbt en række opdukkede aktier/garantibeviser til kurs 1137 (uagtet tilbagekøb efter vedtægterne kun måtte ske til kurs 100). Dette beløber sig til kr. 78.453. De 6.900 blev fratrukket garantikapitalen og resten (kr. 71.559) blev fratrukket dispositionsfonden. Josephsen gør opmærksom på, at det ser ud til, at de for havnens regning tilbagekøbte garantibeviser blev lagt til kommunens (påståede) garantibeløb, idet kommunen nemlig i så henseende for år 2002 indberettede en ejerdel på kr. 206.900 til Erhvervs- og selskabsstyrelsen, uden at forhøjelsen kan forklares på anden vis.

Ved tilbagekøbsret påførtes der altså havneselskabet et tab på ca. 11 gange den nominelle kapital, som blev tilbagekøbt. Tilbagekøbet savner begrundelse i selskabets behov og tjente alene til at sikre kommunen en yderlige indflydelse, (nemlig svarende til det tilbagekøbte). Man har ved det skete tilsidesat vedtægternes allerede citerede § 16. Herudover har man tilsidesat selskabsskattelovens bestemmelser om skattefrihed (idet der jo er udloddet en del af den skattefrie opsparing til sælgerne af de pågældende aktier). I øvrigt har man tilsyneladende også tilsidesat aktieselskabslovens kapitel 7 om kapitalnedsættelser.

Der blev i parentes bemærket anvendt en aggressiv fremgangsmåde ved tilbagekøbet, og der blev så vidt ses givet fejlagtige oplysninger til de opdukkede aktie/garantibevisindehaverne. Bådelaugget er i besiddelse af en korrespondance fra 1997 med en af disse vedrørende tilbagekøbet. Baggrunden for den letfærdighed, hvormed en del af indehaverne tilsyneladende har omgåedes deres rettigheder, er formentlig, at havnen var almennyttig og rettighederne dermed uden økonomisk værdi.

Josephsen oplyser i øvrigt, at egenkapitalen siden 1975 ifølge selskabets oplysninger er undergået følgende forandringer:

Kapital 1975	318.500
Ubekendt nedskrivning 1975-1983	- 51.500

1997 tilbagekøbt nominelt 6.700 til kurs 1168	- 6.700
1998 tilbagekøbt nominelt 200 til kurs 1177	- 200
1999 udbetalt ved indløsning af G/F kapital nominelt	0
2002 indløst for 3.000 kr. aktier til kurs 1.402	- 3.000
 Resterende beholdning 2004	 257.100

Han vurderer ud fra det foreliggende, at der er påført selskabet et tab på 113.382 ved køb til overkurs samt et yderligere tab på kr. 9.900 ved uhensigtsmæssig indløsning, altså et samlet tab på kr. 123.282.

Det har ikke været muligt at få klarhed over, hvordan de tilbagekøbte aktier rent fysisk er blevet behandlet, herunder om de er blevet fysisk annulleret.

Told og Skat, nu Skat har oplyst, at Hørsholm Kommune står som ejer af grunde og bygninger på Rungsted Havn for 38.5 mill. Kr. heraf grundværdi 6 mill. Kr., såfremt dette er rigtigt, er Rungsted Havn A/S er uden væsentlige aktiver.

I forbindelse med aflæggelsen af regnskabet for 2005 blev det imidlertid klart, at der var medtaget aktiver i årsrapporten, som hævdes ikke at være ejet af selskabet, hvorfor årsregnskabslovens § 60 ikke er opfyldt, idet hverken ejerskabet eller værdien på de ikke ejede aktiver er oplyst i en note. Note 13 i regnskabet indeholdt endvidere en vildledende oplysning, idet det nævntes, at kommunen har stillet havnens arealer vederlagsfrit til rådighed for havnen. Tinglysningen omfatter imidlertid mere end blot arealerne. Tinglysningen omfatter både arealer og bygninger, hvilket ses af både tinglysningsdokument og vurderingsmeddelelse. I h.t. brugsretsdokumentet er det kun arealerne der er givet brugsret til. Også det i årsrapporten benævnte mastehus er tinglyst i kommunens navn og opført på kommunens ejendomsliste. Årsrapporten gav således ikke et retvisende billede af selskabets aktiver. Hvis stort set alle havnens aktiver tilhører Hørsholm Kommune, er det spørgsmål om ikke Rungsted Havn A/S var insolvent. Også dette forhold burde fremgå af selskabets årsrapport.

2.6. De nuværende problemer

I tilknytning til det ovenfor omtalte opdukkede spørgsmål om, hvorvidt havnen formelt var omfattet af aktieselskabsloven, blev der udarbejdet et advokatnotat (af 6. december 2000) om havnens økonomiske struktur og ejerforholdene. I notatet går advokaten ud fra, at kommunens indskud fra 1923 var en aktie (hvad vi nu ved, den ikke var). Det fremgår af notatet, at der optræder en række oprindelige aktionærer, som fortsat formelt har et ejerskab til havneselskabet, men som kun for en lille dels vedkommende har kunnet identificeres. Et forsøg på at få de forsvundne aktionærers/garanters rettigheder bragt ud af verden er løbet ud i sandet, idet dommeren har nægtet mortifikation, oplyses det.

I forbindelse med selskabsovervejelserne udarbejdedes et udkast til nye vedtægter for havnen, som kommunen den 12. december 2000 tilsendte havnens bestyrelse. Udkastet blev imidlertid ikke godkendt af denne, og den 23. januar 2001 ændredes det til et nyt. Udkastet blev ikke vedtaget. I udkastet til vedtægter var de bestemmelser, som sikrer havnens almennyttige karakter samt skattefrihed, taget ud (det fremgår af § 10.3 samt af, at udlodningsbestemmelse var udeladt).

Der opstod i forlængelse heraf stærk bekymring hos bådejerne og i dele af havnebestyrelsen med hensyn til, hvad en selskabsomdannelse ville indebære. Man frygtede således, at en planlagt omdannelse til aktieselskab ville åbne mulighed for, at

kommunen kunne spekulere i havnen ved at sælge denne helt eller delvis til private investorer.

En forsmag på, hvad der kunne komme, fik sejlerne i det tidlige forår 2002, hvor havnelejen sattes dramatisk op. Bekymringerne øgedes yderligere, da der i pressen fremkom forlydender om, at kommunen havde til hensigt at sælge havnen, som den mente repræsenterede en værdi helt op til 76 millioner kr., og anvende udbyttet til andre kommunale formål (Ugebladet den 29. maj 2002). På et møde med sejlerne den 16. juni 2002 fastholdt borgmester Uffe Thorndahl disse planer, idet han udtalte, at kommunen ejede havnen, og at sejlerne måtte regne med, at den ville blive solgt til anden side, hvis ikke de selv var interesserede i at købe den. Borgmesterens daværende forslag til en betalingsordning ville indebære en udgift for bådejerne, der i gennemsnit pr. bådplads over en årrække ville andrage små 150.000 kr. Senere kom et udkast til notat af 2/4 2002 for dagen udarbejdet v/ Uffe Thorndahl og Anders Borgen, som tilsyneladende har været grundlag for forhandlinger med andre partier i kommunen. Det antages, at der er grundlag for "kapitalisering" af havnen til fordel for kommunekassen (med et beløb på 40 millioner kr.) samt et løbende honorar til havnebestyrelsen (på 50.000 kr. for formanden, 20.000 for hvert af bestyrelsesmedlemmerne).

Borgmesterens opfattelse vedr. ejerskabet bygger i parentes bemærket bl.a. på et som fortroligt betegnet advokatnotat af 13. november 2001 om ejerforholdene til arealerne. Heri antages, at kommunen efter 20 år har vundet ejendomshævd på de ved havneudvidelsen i sin tid skabte arealer, samt at havneselskabet har udvist en passivitet, som indebærer tab af dets eventuelle ejendomsret. Notatet indeholder ingen stillingtagen til det problem der ligger i, at oppumpningstilladelsen er givet til havneselskabet på særlige vilkår – der fremgår ikke, at tilladelsen overhovedet har været kendt for advokaten.

Den voldsomme turbulens i offentligheden omkring planerne førte til, at kommunalbestyrelsen nedsatte et særligt udvalg - det såkaldte § 17, stk. 4-udvalg - til udredning af de faktiske og retlige forhold omkring havnen, som skulle danne grundlag for en endelig beslutning i kommunalbestyrelsen om dennes fremtid. Denne rapport forelå i december 2002. Den anbefaler (s. 1) bl.a., at havnen skal udrede en årlig lejeafgift på p.t. små 2 millioner kr. af arealerne til kommunen, at selskabet skal gøres udbyttegivende i en størrelsesorden på 2 millioner kr. årligt, og at muliggøre dette ved at sætte havnelejen op til 8.500 kr. for en gennemsnitsplads (som senere skal reguleres). Der stiles hen mod en varig udnyttelse af denne art, idet kun ét udvalgsmedlem ikke har villet afskære sig fra at sælge bådpladserne til individuelle sejlere (s. 14). Rapporten vil endvidere drosle amtet ud af bestyrelsen (s. 15). Der tages heller ikke højde for pladsholderne fra andre kommuner. Planerne vil medføre, at havnen skal betale skat, således at der med andre ord trækkes værdier ud af søsporten, som hverken kommer denne eller kommunen til gode. Udvalget vil endvidere sikre kommunen den bestemmende indflydelse i havnen (s. 14 og 15). Udvalget fraråder i øvrigt, at selskabet omdannes til fond, idet dette bringer havnen ud af kommunens rådighed. Bådpladsholdernes indflydelse forudsættes at skulle give sig udtryk i siger og skriver 1 bestyrelsespost ud af 11 (s. 15).

§ 17-udvalget har i øvrigt fået foretaget en advokatudredning rekvireret m.h.t. ejerforholdene (dateret den 18. november 2002), en anden ditto om de skattemæssige forhold (dateret den 10. oktober 2002) og en tredje om mulighederne for at frigive midler fra havnen til kommunekassen (dateret den 18. november 2002). Endvidere har udvalget rekvireret en vurdering af grundværdierne og virksomheden Rungsted Havn som sådan (dateret november 2002).

Havnens værdier ansættes i parentes bemærket i disse dokumenter til hhv. 29,5 millioner for arealerne og 42,5 for virksomheden herudover, således at den samlede

anslåede markedsværdi bliver 72 millioner. kr. Notatet om skatteforholdene udmærker sig ved bl.a. ved ikke at tage højde for, at der ikke kan foretages afskrivninger på selve grundarealerne og på ikke-bogført goodwill. De forudsatte udbyttekrav ville således aldrig nogen sinde kunne udlignes gennem afskrivninger

I en såkaldt skitsemodel for havnens fremtid dateret 24/4 2003 sendte havnebestyrelsen kommunen et oplæg til, hvad der kaldes en "*udveksling af meninger*" med kommunen om havnens fremtid. Som grundlag for denne meningsudveksling opregner havnebestyrelsen en række punkter. Af disse fremgår bl.a.:

- "*Det forudsættes at Hørsholm Kommune er ejer af Rungsted Havn G/S og det samlede grundareal*".
- Ejerforholdet skal ændres ved, at "kommunen mod passende vederlag, overdrager såvel de af havnen benyttede arealer som en bestemmende andel af selskabskapitalen på 51 % til Rungsted Havn".
- Kommunen skal have "tilsynspligten" med havnen (Rungsted Bådelaug véd ikke, hvad der ligger heri – tilsynspligten med havnens anlæg og drift er efter lovgivningen i forvejen henlagt til forskellige offentlige myndigheder).
- Bestyrelsen sammensættes med minimum 51 % af de aktive interesser på havnen og op til 49 % udpeges af kommunen.

De af kommunen udpegede repræsentanter i bestyrelsen forlangte efter det for Bådelaugets oplyste under diskussionerne i bestyrelsen 40-50 millioner kr. for havnen. Det vides ikke, hvor dette beløb kommer fra.

I foråret 2006 kom det i den sædvanlige forårsudsendelse til sejlerne frem, at den af kommunen dominerede havnebestyrelse nu vil sætte hørsholmborgere forud for andre ved nye anmodninger om registrering på ventelisten til havnen. Dispositionen udgør en efter selskabsvedtægten og havnens regionale baggrund usaglig forskelsbehandling.

En løsning kan i dag *kun* hidføres via en aftale med sejlernes repræsentanter, som garanterer mod søgsmål, og som endvidere godkendes af det kommunale tilsyn og Trafikministeriet.

Bådelauget repræsenterer stort set alle aktive blandt havnens primære brugere. Bådelaugets status i så henseende er uomtvistet (idet KDY i havnesagen står bag lauget). Der har imidlertid i hele forløbet ikke kunnet spores nogen vilje hos kommunen til at finde en ordening med Lauget, som alle involverede kunne være tilfredse med. I tilkendegivelser udadtil er der ganske vist gang på gang blevet talt om behovet for at inddrage sejlerne og for at finde en fælles løsning. Dette har dog kun været "spil for galleriet", så vidt som at nogen sådan inddragelse ikke på noget tidspunkt har fundet sted. Samtidig negligeres sejlrepræsentanterne i den kommunalt dominerede havnebestyrelse stort set af bestyrelsesflertallet i det daglige bestyrelsesarbejde.

I en tidsalder, hvor demokratiet står i fokus, er det selvsagt *overordentlig* mærkeligt, at en offentlig myndighed nægter at forhandle med lovligt valgte brugerrepræsentanter.

2.7. Generalforsamlinger

2003

Rungsted Bådelaugs formand blev af en privat aktionær inviteret til havnens generalforsamling 11/6 2003 som rådgiver (hvilket loven giver mulighed for). Ved denne lejlighed afsløredes nye ejendommeligheder:

Der var således igen på bestyrelsens foranledning opkøbt garantibeviser til skade for havneselskabet (denne gang var der påført havnen et tab på 42.069).

Da Rungsted Bådelaug havde konstateret, at havnens bestyrelse på eget initiativ har inddraget aktier, som ikke er stemplet i forbindelse med pengeombytningen i 1945, rejstes dette spørgsmålet på generalforsamlingen. Hverken bestyrelsen eller dens rådgivere var imidlertid i stand til at oplyse nogen lovhjemmel herfor. Hvis en hjemmel for inddragelsen ikke foreligger, er der antagelig tale om et strafbart forhold. Ydermere har man uberettiget afvist indehavere af sådanne aktier fra generalforsamlingen (Rungsted Bådelaug mødte på generalforsamlingen 11/6 2003 som indehaver af et sådant bevis, og blev afvist i denne egenskab).

Den private aktionær (med Rungsted Bådelaugs repræsentant som rådgiver) foreslog også på generalforsamlingen granskning af havnens forhold efter aktieselskabslovens § 86. Anders Borgen, stemte imidlertid imod, uagtet han er selskabsretlig inhabil og ikke har ret til at stemme i en sådan sammenhæng (jf. *Erik Werlaufs kommenterede aktieselskabslov* med henvisninger, s. 429). Herefter faldt forslaget.

2004, maj

Rungsted Havn A/S holdt generalforsamling igen 5/5 2004. Rungsted Bådelaug var her til stede, idet laugets bl.a. havde fået stillet en aktie til rådighed. Inden generalforsamlingen havde laugets formand på havnens kontor forsøgt at få regnskabet, som nemlig iflg. vedtægterne skal ligge til gennemsyn senest 8 dage før generalforsamlingen. Der forelå imidlertid alene et uunderskrevet udkast, som ikke kunne udleveres. Da regnskabet blev gennemgået, nægtede formanden Anders Borgen på bestyrelsens vegne at gøre rede for havnens udgifter. Alle disse på nær renter, personaleudgifter og afskrivninger var samlet på en konto med en saldo på 3.155.000. Bådelaugets repræsentanter oplyste bestyrelsen om, at det i h.t. aktieselskabsloven er bestyrelsens pligt at gøre rede for regnskabet på generalforsamlingen. Regnskabet blev godkendt med kommunens stemmer. Bådelaug kritiserede ved samtidige skrivelser af 5/5 2004 regnskabsforholdene over for henholdsvis revisoren (hvor kritikpunkterne konkretiseredes) og havneselskabet. I skrivelsen til revisor undrede Bådelaug sig bl.a. over at havnens arealer var optaget som aktiv i havneselskabets regnskab (eftersom bestyrelsesflertallet i øvrigt mener, at arealerne tilhører kommunen).

2004, juli

I anledning af, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen forlangte, at havnen fremskaffede en aktiekapital på 500.000, gik Hørsholm kommune i 2004 i gang med at forberede en kapitaludvidelse, i hvilken man ville tildele sig selv hovedparten af denne kapital. Vedtægterne blev ændret i overensstemmelse med kommunens ønsker på en ekstraordinær generalforsamling afholdt den 16/6 2004. Se nærmere ovenfor om havnens vedtægter.

2005

På den ordinære generalforsamling 23. maj 2005 nægtede minoritetsaktionærerne at godkende regnskabet med henvisning til, at formanden nægtede at udlevere specifikationerne, at der manglede en note om de urigtige tinglysningsforhold samt at selskabets aktiver også stod opført som aktiver i Hørsholm kommunes regnskab. De krævede endvidere granskning efter aktieselskabsloven (hvilket nægtedes), og krævede, at kommunens repræsentant fremviste en gyldig aktie (hvilket også nægtedes). Mindretalsaktionærerne henledte endvidere bestyrelsen på bestyrelsesmedlemmernes personlige erstatningsansvar samt på strafbestemmelserne i aktieselskabslovens § 161 samt straffelovens § 299.

3. Aktørernes forhold

3.1. Nærmere om kommunens forhold

En kommune er underkastet offentligretlige regler, og disse indebærer bl.a. pligt til at handle sagligt. Det er imidlertid ikke sagligt hen ad vejen – f.eks. ved uregulær ageren over for tinglysningsmyndighederne, ved tilvejebringelse af uregelrette påtegninger på sine dokumenter og ved instrukser til sine repræsentanter i havnebestyrelse, som disse endog handler ulovligt ved at efterkomme, at søge at tilvende sig værdier, der er tilvejebragt af andre. Det er også et spørgsmål, om kommunens dispositioner gennem tiden har været i overensstemmelse med reglerne i kommunalfuldmagten – jf. den kommunale styrelseslov. Ligeledes er det et spørgsmål, hvorledes kommunens tanker om en løbende afgift på havnen harmonerer med regeringens forbud mod en forhøjelse af skatterne og med reglerne om kommunalfuldmagten.

I henhold til lov nr. 384 af 20. maj 1992 om kommuners samarbejde med private aktieselskaber, må kommunen ikke have den bestemmende indflydelse i selskabet.

For god ordens skyld anmodede Bådelaugets 2/10 2003 kommunen om at få berigtiget tinglysningen af havnenes arealer, som urigtigt er foretaget således, at kommunen står som ejer og uden bemærkninger om ministeriets vilkår for arealernes benyttelse m.v. i byrderubrikken. Kommunen har ikke svaret.

Den 23. februar 2006 tilskrev Bådelaugets advokat Hørsholm kommune og opfordrede til at denne afstod fra at udøve en bestemmende indflydelse i havneselskabet og trække sin ulovlige repræsentation ud samt om at få de ulovlige forhold til ophør og indgå i seriøse forhandlinger om Havnens fremtid i overensstemmelse med gældende lovgivning.

3.2. Nærmere om havnebestyrelsens forhold

Havneselskabets bestyrelse bestod i 2003 af ni medlemmer. Heraf havde Frederiksborg Amt et medlem, som amtet imidlertid ikke ønskede at besætte. Af de resterende otte var de fem udpeget af Hørsholm Kommune. De pågældende var og er fortsat nuværende eller tidligere politikere i kommunen. To bestyrelsesmedlemmer udpeges af KDY og ét af søsportsklubberne i Hørsholm (p.t. er det rokklubben). KDY har været inaktiv i sagen, tilsyneladende fordi man gerne vil beholde et godt forhold til kommunen og har visse fordele ved dennes øjeblikkelige placering i havnen. Også KDY-medlemmer organiserer sig derfor i Bådelaugets. Dette førte på havnens ordinære generalforsamling i 2004 til, at KDY's tidligere medlemmer af havnebestyrelsen udskiftedes med to sejlere, der tillige er medlemmer af Bådelaugets. Desuden udvidedes bestyrelsen med ét medlem, som udpeges af Hørsholm Kommune.

Formanden for havnebestyrelsen, Anders Borgen, oplyste på et møde med Rungsted Bådelaug den 19. december 2002, at de kommunalt udpegede repræsentanter ved varetagelsen af bestyrelshvervet varetager kommunens interesser og er undergivet "instruktionsbeføjelse" fra denne. Et andet kommunalt udpeget bestyrelsesmedlem henviste til, at de i bestyrelshvervet ikke kan tage særhensyn til sejlerne. Dette blev ikke korrigeret af de pågældende, uanset at repræsentanterne for Rungsted Bådelaug på mødet påpegede, at noget sådant er ulovligt, idet et bestyrelsesmedlem i et selskab skal varetage dets interesser efter selskabets formålsbestemmelse og intet andet – jf. også aktieselskabslovens strafsanktionerede bestemmelse herom, §§ 58, 80 og 81.

Bådelaugene har fra anden side fået oplyst, at havnebestyrelsen i efteråret 2003 tilbød kommunen en snes millioner kr. for de arealer, som altså ifølge ministeriet slet ikke kunnet overgå til kommunen. Nogen aftale mellem havnebestyrelsen og kommunen kom imidlertid ikke i stand, idet kommunen fandt tilbudet for lavt.

Havnebestyrelsen er ifølge lovgivningen personligt erstatningsansvar efter almindelige erstatningsregler og en særlig ansvarsregel i aktieselskabslovens § 140 for forsætlig eller uagtsom skade, de påfører selskabet, aktionærer eller tredjemand ved overtrædelse af gældende regler. Strafferetligt gælder aktieselskabslovens § 161, efter hvilken det bl.a. er strafbart, hvis et bestyrelsesmedlem varetager andre interesser end dem, selskabets formål tilsiger. Herudover gælder naturligvis straffelovens § 280 (om mandatsvig) eller § 299 (om straffen for den, der i et formueanliggende, det påhviler ham at varetage for en anden, ved tilsidesættelse af sin pligt påfører denne et betydeligt formuetab).

Det har ikke været muligt for Rungsted Bådelaug at komme i nogen kommunikation med havnebestyrelsen, som er relateret til den juridiske virkelighed. I et læserbrev i Ugebladet 27/05 2003 skriver bestyrelsen også selv, at Rungsted Havns bestyrelse og Rungsted Bådelaug lever i to forskellige verdener.

For god ordens skyld har Bådelaugene imidlertid 2/10 2003 anmodet havneselskabet om at få berigtiget tinglysningen af havnenes arealer (som, jf. ovenfor) urigtigt er foretaget således, at kommunen står som ejer og uden bemærkninger om ministeriets vilkår for arealernes benyttelse m.v. i byrderubrikken). Havnebestyrelsen har i brev af 18/12 2003 svaret afvisende. Den 19/5 2004 tilskrev laugene igen havnebestyrelsen og anmodede den om at sørge for at få korrigeret den urigtige tinglysning af havnens arealer i kommunens navn. Også denne henvendelse var forgæves.

Den 25/6 2004 tilskrev Bådelaugenes advokater samtlige bestyrelsesmedlemmer og gjorde dem opmærksom på, at bestyrelsesmedlemmer, der stemmer for, at arealerne ikke vederlagsfrit skal tilskødes havneselskabet, eller som ved passivitet har godkendt en beslutning om at sælge arealerne til dette, herved pådrager sig personligt erstatningsansvar ved at handle i modstrid med selskabets interesser. Anledningen var, at der på et bestyrelsesmøde i havnebestyrelsen 16/6 2004 var truffet beslutning om *ikke* at kræve arealerne korrekt tillagt havneselskabet.

Ved kontrol af kommunens indberetning til Selskabsstyrelsen om dens deltagelse i havnen har Rungsted Bådelaug i øvrigt konstateret, at kommunen havde indberettet urigtigt, idet den har oplyst kun at have 1 repræsentant i bestyrelsen i stedet for 5. Dette uagtet kommunen utvivlsomt opfattede alle 5 som kommunale repræsentanter – (se f.eks. f.eks. et internt papir af 27/5 2002 om konstitueringsaftalen, hvori oplyses, at de 5 udpeges og følger den kommunale valgperiode).

4. Værdierne i havnen

4.1. Tilvejebringelsen af værdierne

Værdierne i havnen bestod på ultimo 2001 af 1) de oppumpede arealer, som i princippet ingen værdi har, idet de ikke kan overdrages, og resterne af den gamle havn, som befinder sig under en mindre del af den nuværende – i alt opført til 21.250.000 kr., ultimo 2001 (heri oppumpningsudgiften), 2) selskabets egne bygninger på havnen, hvis værdi ultimo 2001 opført til 3.637.494 kr., og endelig 3) selskabets kontante og i papirer placerede kapital, som ultimo 2001 udgjorde 6.145.000 kr.

Det er meget vanskeligt at aflæse selskabets kapitalforhold, idet dets regnskaber ikke er ført på en ordentlig måde. Selskabets egenkapital ultimo 2002 er bogført til 13.688.928 kr. Af dette beløb hidrørte 13.431.828 kr. - fra opsparet havneleje betalt af bådejerne og andre brugere siden den nye havns færdiggørelse. Den resterende del af egenkapitalen 257.100 kr. er i regnskabet benævnt som garantikapital, og som nævnt kendes kun ejeren af ét bevis på 100 kr. Havnens aktiver var på dette tidspunkt finansieret med 39 % egenkapital, 31 % af bådejernes indskud, 16 % af kommunen og 14 % af kreditorerne. Bådejerne står således for 69 % af den samlede finansiering.

Så meget ligger derfor fast, at kommunens finansielle bidrag til tilvejebringelse af de nuværende værdier er helt inferior i forhold til sejlernes - hvortil for øvrigt kommer, at det er naturligt, at kommunen løbende har betalt noget, så vidt som at havnen udgør kommunens største rekreative areal og intensivt udnyttes til dette formål af mange borgere uden for sejlernes kreds.

Den tidligere formand for Rungsted sejlklub Louis Schnakenburg oplyser i et læserbrev (delvis trykt i Ugebladet 13/12 2006) følgende om anliggendet.

"MED STØTTE FRA STAT, AMT. KOMMUNE OG OFFERVILLIGE BORGERE LOD RUNGSTED HAVN A/S I ÅRENE 1921 – 23 DENNE HAVN BYGGE, ALMENHEDEN TIL GAVN OG GLÆDE.

Dette er indskriften på den sten som stod på den gamle havn og som nu står i Pilelunden bag havnekontoret.

I 1969/70 var havnen så nedslidt, især kørevejen ud til den var i meget dårlig stand, at havnebestyrelsen måtte se i øjnene, at der forestod meget alvorlige udgifter til renovering af havnen, penge som man ikke havde.

Den daværende formand for havnebestyrelsen, borgmester Sven Jørgensen var meget opsat på at bygge en ny og større havn, og jeg, der som formand for Rungsted Kyst Sejlklub var medlem af havnebestyrelsen, blev spurgt om jeg mente, at sejlerne der havde pladser i den gamle havn, ville støtte projektet.

Ikke alle var lige begejstrede, da dette ville medføre at deres pladsleje ville stige ca. 4 – 5 gange og at de hver skulle låne havnen kr.10.000, som havnen derefter skulle afdrage over en del år.

Efter mange møder og diskussioner vedtog klubbens medlemmer at gå ind for forslaget, dog på den betingelse at havnen skulle være for alle – og ikke kun for indbyggere i Hørsholm Kommune.

Hvis sejlerne ikke var gået ind for forslaget var der ikke blevet nogen ny havn.

Den ny havn kostede ca. 22,5 mil. Kr. og blev finansieret af tilskud fra Hørsholm Kommune:

1 mil. tilskud fra Frb. Amt : 1 mil. 2 lån fra Hørsholm Kommune på hver ca. 5 mil. og resten var sejlerens indskud.

Desværre holdt budgettet ikke, og et medlem af RKS, tidl. juniorleder, luftkaptajn Karsten Mortensen, med lidt juridisk hjælp af en anden sejler, advokat Eskil Trolle, opfandt den nye finansieringsordning, at i stedet for at låne havnen kr. 10.000,- skulle alle sejlerne deponere et beløb, så vidt jeg husker, kr. 350,00 pr.kvadratmeter havneplads de havde. Disse penge skulle ikke afdrages, men tilbagebetales ved opgivelse af pladsen. Den ny sejler som overtog pladsen skulle så indbetale det tilsvarende beløb.

Til gengæld for sejlerens meget større indskud skulle Hørsholm Kommune så eftergive havnen det største af de 2 ca. 5mil. Kr. store lån. Dette blev vedtaget af sejlerne, af havnebestyrelsen og for Hørsholm Kommune af 1. viceborgmester Arno Jensen. Arno Jensen husker det tydeligt, men desværre har kommunen "glemt" at aflyse lånet.

Sejlerne har ikke glemt det. Deres penge står i havnen. Havnens formue er i dag ca. 12,5 mil. kr.

Og som der står på stenen kan fru Jensen i Ådalsparken stadig glæde sig over havnen.

Med venlig hilsen fra en der var der selv."

4.2. Havnetaksterne andetsteds

Det er af kommunen anført, at havnetaksterne er langt billigere end i andre tilsvarende havne. Principielt har havnetaksterne intet at gøre med kommunens påståede ejendomsret til havnen, men Bådelaugets foretog alligevel (i 2003) en undersøgelse heraf.

Det viste sig, at taksterne pr. m² (sommer og vinter) er som følger i området:

Espergærde pæl	135 kr. + 250 kr. årligt i alt i grundafgift og 150 kr. pr.
Nivå	214 kr.
Helsingør	156 kr.
Lynetten	103 kr. + 80 timers arbejde
Rungsted	122 kr.
Sletten moms	256 kr. + en grundafgift på 500 kr. - 1.100 kr. +
Svanemøllen	166 kr.
Vedbæk	270 kr.

En direkte sammenligning er imidlertid meget vanskelig. Nogle steder beregnes f.eks. kun for selve bådens længde x bredde, andre steder for alt areal ind for pælene. Nogle steder har sejlerne selv indskudt et beløb, hvorved årslejen reduceres. Nogle steder er lejen mindre ved hjemmeopbevaring af båden om vinteren. Nogle steder gør havnens dårlige bygning eller naturforholdene, at det simpelt hen er dyrere at holde havnen o.s.v. o.s.v.

Til illustration af problemerne kan nævnes Vedbæk, som blev specielt fremhævet i kommunes rapport: Vedbæk Havn er organiseret uhensigtsmæssigt, nemlig som en erhvervsdrivende fond. En sådan er skattepligtig, og havnen betaler da også selskabsskat. Vedbæk Havn er samtidig finansieret ved almindelige lån, som både

skal forrentes og afdrages. Ud af den samlede leje i Vedbæk Havn skal der med andre ord betales både skat og prioritetsydelse, og disse poster udgør 52 % af havnelejen. Endvidere er Vedbæk Havn bygget dårligt med deraf følgende større vedligeholdelsesudgifter. Lejen pr m². er altså i Rungsted 122 kr. og i Vedbæk 270 kr. Vedbæks leje reduceret med skat og finansieringsomkostninger bliver imidlertid kr. 130, og herfra må ved en sammenligning trækkes den ekstra vedligeholdelse. Reelt er Vedbæk Havn derfor billigere at ligge i end Rungsted Havn.

5. Pladsholderens opfattelse vedr. ejerskabet

Sejlerne noget diffuse opfattelse af forholdene op til de seneste år været den, at de havde en eller anden "andel", oprindelig i aktieform, i havnen, om end denne andel ikke kunne omsættes på det frie marked. Ingen har interesseret sig synderligt for de juridiske detaljer, men man har været tryk i forvisningen om, at kommunen stod som garant for havnens regionale og almennyttige karakter. De dokumenter, der er udsendt gennem tiden, har ikke på afgørende vis klarificeret rette forhold, men sejlerne misforståelse er endog blevet bestyrket i havnens kommunikation med bådejerne. Bl.a. var argumentationen over for disse i den nye havns startfase, at vel var det - dengang - en meget kostbar affære at sikre sig plads i havnen, men til gengæld udgjorde denne et kvalitetsbyggeri, og gennem havnens organisationsform kunne man påregne at have en særdeles billig plads til rådighed, når man ad åre blev pensionist. Indskuddet svarede i parentes bemærket på daværende tidspunkt for nogles vedkommende til ca. ¼ af en (brutto)årsløn - et klækkeligt beløb for unge familier i etableringsfasen.

Sejlerne har ikke mindst i dette lys fundet det kritisabelt, at kommunen nu planlægger at kapitalisere eller løbende beskatte en værdi, som i al fald for langt hovedpartens vedkommende er skabt ved økonomiske indskud og betalinger fra sejlerne selv og havnens øvrige brugere samt ved tilskud fra amtet (og oprindelig staten). Dette er så meget desto mere bemærkelsesværdigt derved, at kommunens driftstilskud til havnen gennem årene har været meget beskedne i forhold til dennes nytteværdi som "grønt" område for kommunens borgere.

På den baggrund samlede pladsholdere sig i Rungsted Bådelaug, hvorigennem de har efterforsket sagens omstændigheder for at klarlægge, hvad kommunen er berettiget til og ikke berettiget til. Resultatet af dette arbejde har været et sådant, at Rungsted Bådelaug anser kommunen for at være på ulovlig kurs:

Kommunens placering i havnen har således op til for nylig været rollen som administrator af almenytten, således som dette begreb må forstås i lyset af havnens regionale baggrund. Kommunen har derimod ikke og har aldrig haft nogen juridiske rettigheder, der rakte herudover - bortset fra dem, også de andre långivere har. Kommunen omtolker imidlertid nu sin placering til at være et traditionelt ejerskab både af arealerne og havneselskabet med deraf følgende mulighed for enten at gennemføre en ulovlig særbeskatning eller for at realisere en ulovlig spekulationsgevinst til fordel kommunen selv.

De af kommunens og havneselskabets advokater udarbejdede vurderinger ændrer intet i Bådelaugets konklusioner, allerede fordi disse dokumenter tydeligvis er affattet i kommunens interesse. Dette viser sig f.eks. ved, at de går uden om det centrale, nemlig nødvendigheden af at overholde statens vilkår for tilvejebringelsen af havnearealet (Trafikministeriets oppumpningstilladelse og indskærpelserne af dennes betingelser over for kommunen i anledning af kommunens nuværende planer). Endog dokumentet fra havnens egen (om end af det ulovlige kommunale bestyrelsesflertal indsatte) advokat viger uden om dette iøjnefaldende problem, ligesom det undlader at omtale, at kommunen ikke har noget lovligt adkomstdokument til grunden.

Rungsted Bådelaugs opfattelse vedrørende juraen i sagen er mere detaljeret udtrykt i den vedføjede redegørelse fra foreningens advokat.

Rungsted Bådelaug anskuer således forholdet på den måde, at kommunen *for det første* på uregulær vis søger at tilvende sig værdier, der er skabt af andre i tillid til havnens almennyttige karakter, og *for det andet* at kommunen har misbrugt sin indflydelse (herunder i havnebestyrelsen) til at tilgodese snævrere kommunale interesser til trods for havnens regionale grundlag.

Hvis kommunen får held med sin indtrængen i havnen, medfører det i øvrigt særbeskatning ad bagvejen af en idrætsaktivitet – herunder i strid med skattestoppet. Konsekvensen vil også være en langsom fortrængning af sejlere med spinkel økonomi – herunder især i det vigtige mellemlag af yngre erhvervsaktive, der skal bære fremtiden, men som i en periode af deres liv har store personlige etableringsomkostninger at afdrage på. Konsekvensen af en gennemførelse af planerne vil således på sigt være, at havnen forvandles til et velhaverprojekt.

På baggrund af kommunens handlemåde kan Rungsted Bådelaug ikke acceptere en endelig ordning, der sikrer kommunen den afgørende bestemmelsesret i havnens anliggender, eller som ser bort fra havnearealets rette tilhørsforhold, eller som tilsidesætter det regionale almenvel til fordel for snævre kommunale partiinteresser.

6. Klagesager m.v.

Bådelaug har rejst sagen over for havnebestyrelsen og dennes revisor – jf. ovenfor – ligesom laug har opfordret tinglysningsdommeren til at korrigere tingbogen. Desuden har laug henvendt sig til en række myndigheder – herunder klagemyndighederne. Stillingen i relation til disse sager er følgende:

6.1. Trafikministeriet (og efterfølgere)

Hele sagen blev år tilbage rejst over for Trafikministeriet, der disponerer søterritoriet, på hvilket havnen er opført, og som har opstillet en række vilkår for opførelsen. Herunder forbeholdt ministeriet sig i parentes bemærket ret til at godkende havnens løbende regnskaber (det var forudsat, at havnen skulle drives efter hvile i sig selv-princippet), ligesom man bestemte, at havneselskabet ikke måtte overdrage havnen uden ministeriets tilladelse. Henvendelsen til ministeriet fandt sted, efter at Rungsted Bådelaug i juni 2003 kom i besiddelse af et notat af 2/4 2002 til en løsningsmodel for Rungsted Havn udarbejdet af havnens bestyrelsesformand Anders Borgen og borgmester Uffe Thorndahl. Ifølge notatet havde Trafikministeriet i en skrivelse af 23/7 2001 fastslået, at Hørsholm Kommune ejede havnens arealer. På denne baggrund foreslog notatet, at kommunen skulle sælge havnen og dens arealer til Rungsted Havn (dengang G/S) og derved opnå en gevinst på kr. 40 millioner.

Rungsted Bådelaug kunne ikke læse Trafikministeriets nævnte skrivelse på den måde og anmodede derfor 17/6 2003 Ministeriet om et fortolkningsbidrag. Ministeriet svarede ved et brev dateret juli 2003 og indskærpede ved samtidig skrivelse til Hørsholm Kommune svarets indhold. Det hedder i svaret:

1. Rungsted Havn forvaltes som et almennyttigt non-profit anlæg.
2. Det er Rungsted Havn A/S, som har fået tilladelse til at etablere og råde over det søterritorium, som havnen ligger på, og bestyrelsen er ansvarlig for overholdelsen af de vilkår, på hvilke tilladelsen til havnes opførelse er givet.

3. Uagtet at arealerne er blevet tinglyst under et matr. nr. tilhørende Hørsholm Kommune, er det fortsat Rungsted Havn A/S, som har ansvaret for, at de af ministeriet stillede betingelser overholdes.

4. Betingelserne er bl.a. at havnen ikke kan overdrages uden ministeriets tilladelse og at forhøjelse af havnetaksterne skal godkendes af ministeriet v/ Kystdirektoratet.

Havnebestyrelsen havde imidlertid som nævnt allerede 24/4 2003 sendt kommunen en skitsemodel for Rungsted Havns struktur og økonomi, som forudsætter, at *kommunen* ejer Rungsted Havn GS og det samlede grundareal. Og Kommunalbestyrelsen besluttede 4/8 2003 at arbejde videre med sagen på dette grundlag. Da sådanne dispositioner stred mod ministeriets tilkendegivelse, anmodede Bådelauget ved brev af 9/8 2003 om ministeriets bemærkninger til dem.

Da Bådelauget endvidere i begyndelsen af 2004 fik oplysning om, at kommunen var i gang med at forberede en ændring af havneselskabet, således at kommunen kunne opnå den økonomiske udnyttelse af havnen, man hele tiden har stilet hen imod, spurgte lauget endvidere 22/3 2004 ministeriet, hvad det agtede at stille op over for de impliceredes negligeren af ministeriets indskærper fra sommeren 2003. Samtidig anmodede lauget ministeriet om over for tilsynsmyndighederne at understrege nødvendigheden af, at der nu toges stilling til de for disse myndigheder allerede da indbragte klager i sagen. Fremdeles anmodede vi ministeriet om at pålægge havnebestyrelsen og kommunen at få bragt den ukorrekte tinglysning i orden – herunder således at ministeriets vilkår for arealernes tilvejebringelse tinglyses behørigt på ejendommen. For at bringe sagen videre på et lovligt grundlag anmodede vi endelig om at få at vide, hvorvidt ministeriet ville kunne acceptere en af foreningen udarbejdede plan for restrukturering af havnen som opfyldende ministeriets vilkår for oppumpningen af havnearealerne.

Den 4/3 2005 svarede Transport- og Energiministeriet samlet på flere henvendelser: Ministeriet mente ikke at have mulighed for at pålægge havnebestyrelsen og kommunen at få tinglysningen bragt i orden, idet den var baseret på Matrikeldirektoratets dispositioner. Ministeriet fastholdt imidlertid betingelserne for havnens opførelse, hvilket samtidig meddeltes kommunen, herunder med relation til den forkerte tinglysning.

Den 7/8 2005 anmodede Transport- og Energiministeriet endvidere Kort- og Matrikelstyrelsen om styrelsens udtalelse i anledning af misforholdet mellem tingbogens udvisende og ministeriets tilladelse til havnens opførelse på søterritoriet. Ministeriet noterede således, at havnens areal var blevet inddraget under en matrikel tilhørende kommunen, selv om arealet ikke uden ministeriets tilladelse måtte overdrages.

Den 26/9 2005 svarede Kort & Matrikelstyrelsen, at man i 2. september 1975 godkendte en af landinspektør Lars Gottlieb, Hørsholm, indsendt sag vedrørende opfyldning af areal fra Øresund til udvidelse af Rungsted Havn. Styrelsen registrerede sagen i matriklen overensstemmende med den i sagen værende skematiske redegørelse. I forbindelse med sagens godkendelse havde styrelsen ikke nærmere undersøgt forholdet mellem A/S Rungsted Havn og Hørsholm kommune.

I brev af 3/3 2006 tilskrev Transport- og Energiministeriet Kort & Matrikelstyrelsen, at et areal tilhørende en juridisk person ikke kan sammenlægges med eller inddrages under et areal tilhørende en anden juridisk person, hvorfor det er en fejl, at det opfyldte areal var inddraget under kommunens matrikel på land.

Ved skrivelse af 19/4 2006 svarede Kort & Matrikelstyrelsen, at man tidligere havde oplyst, at man ikke er i stand til at afgøre, om det opfyldte areal tilhører A/S Rungsted Havn eller Hørsholm kommune, samt at en ændring af den nuværende registrering kun kan ske ved en ny udstykning. Styrelsen tilkendegav den opfattelse, at A/S Rungsted Havn og Hørsholm kommune må blive enige om hvorledes adkomsten skal fordeles imellem dem og bede en praktiserende landinspektør foretage udstykningen. Såfremt parterne ikke kan opnå enighed om, hvorledes den fremtidige matrikulære situation skal være, er det et spørgsmål, der må afgøres af en domstol.

Hørsholm kommune har i parentes bemærket efterfølgende erkendt over for Bådelaug, at der foreligger en fejlagtig tinglysning af arealet, men har som sagt ikke taget initiativ til at få fejlen rettet.

Den 13/10 2008 meddelte Kystdirektoratet kommunen, at denne på tidspunktet for meddelelsen af tilladelsen til havnens opførelse på søterritoriet og kommunes accept af vilkårene for samme ikke kan have haft nogen berettiget forventning om at opnå ejerskab til opfyldningen, og at kommunen over for Staten hæftede for en garanti, den havde givet ved havnens opførelse.

6.2. Tilsynsrådet/Statsamtet/Statsforvaltningen

Rungsted Bådelaug indbragte ved brev af 31/1 2003 hele sagen for Tilsynsrådet for Frederiksborg Amt med henblik på at få bedømt den kommunalretlige lovlighed af kommunens dispositioner. På baggrund af nogle uklarheder med hensyn til, hvad Tilsynsrådet opfattede som omfattet af klagen, fulgte Rungsted Bådelaug 4/5 2003 op med en konkretisering. Denne er omfattende, og der kan om den henvises til referatet i ovennævnte statusnotat på Bådelaugets hjemmeside.

I skrivelse af 3/7 2003 rejste Bådelaug yderligere over for Tilsynsrådet et spørgsmål vedr. den kommunale forvaltning af Rungsted Havn, nemlig om kommunens manglende overholdelse af lov nr. 384 om kommuners samarbejde med aktieselskaber og en urigtig indberetning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af bl.a. kommunens repræsentation i havnens bestyrelse.

Ved en yderligere skrivelse af 10/8 2003 til Tilsynsrådet gjorde vi opmærksom på, at der nu var fremkommet materiale, som dokumenterede, at kommunen disponerede ud fra en opfattelse vedr. Trafikministeriets holdning i sagen, som er klart urigtig jf. indskærpelsen fra ministeriet af juli 2003. Vi gjorde endvidere opmærksom på, at den af kommunen (efter vor opfattelse ulovligt) dominerede havnebestyrelse fortsat arbejdede videre med en skitsemodel, som var i strid med Trafikministeriets indskærpelse. Vi påkaldte os derfor en indgriben fra Tilsynsrådet.

Under hensyn til, at kommunen og havnebestyrelsen arbejdede ufortrødent videre i strid med Trafikministeriets tilkendegivelse, anmodede vi den 28/8 2003 Tilsynsrådet om i al fald at få en foreløbig stillingtagen til to punkter, som ikke krævede yderligere udsættelse, og hvor en afgørelse evt. ville kunne stoppe det videre både omkostnings- og tidskrævende arbejde, nemlig: 1) Om kommunen overhovedet efter den særlige lov om kommunal deltagelse i aktieselskaber lovligt kan have en bestemmende indflydelse i havnen, og 2) hvorvidt planerne om at gøre havnen til profitgivende virksomhed er i overensstemmelse med kommunalfuldmagten.

Ved brev af 2/10 2003 til Tilsynsrådet undrede vi os over dele af et svar til Tilsynsrådet, som kommunen havde udarbejdet. Samtidig opfordrede vi Tilsynsrådet til at pålægge kommunen at bringe tinglysningen af havearealerne i orden. Vi vedlagde samtidig kopi af skrivelse til havnebestyrelsen desangående.

Ved brev af 3/11 2003 til Tilsynsrådet fremsendte vi kopi af en yderligere skrivelse til Hørsholm kommune. I denne anmodede vi kommunen om at fjerne 3

bestyrelsesmedlemmer, som kommunen efter vor opfattelse har for meget i havnebestyrelsen i forhold til, hvad gældende lovgivning (loven om kommuners samarbejde med aktieselskaber og den kommunale styrelseslovs § 68) tillader.

Ved brev af 4/11 2003 til Tilsynsrådet beklagede vi, at dette endnu en gang havde udsat sagens behandling på diverse afgørelser, høringer m.v., idet centrale punkter kunne afgøres uden yderligere sådanne.

Ved brev af 18/11 2003 rykkede vi igen.

Ved brev af 7/1 2004 fik vi oplyst, at sagerne nu var overgået til Statsamtet for København, der var ny klagemyndighed, og hvorfra intet kunne ventes foreløbig.

Ved brev af 3/2 2004 til Statsamtet skrev vi, at det er ganske uholdbart, at det var umuligt at få tilsynsmyndighederne til at afgøre den indbragte sag i al fald på de punkter, hvor ingen yderligere høringer m.v. behøves. Der er tale om en kommune, som arbejdede videre i strid med klare tilkendegivelser fra det berørte ministerium, og som forbrugte ikke blot store beløb af skatteborgernes midler herpå, men også overordentlig meget af vore (ubetalte) kræfter. Samtidig er der en nærliggende risiko for, at der disponeres præjudicerende under tilsidesættelse af gældende regler. Vi anmodede derfor om, at Statsamtet nu fik taget stilling til de dele af denne sag, som det for indeværende uden videre var muligt at tage stilling til, idet vi ellers var sindet at indbringe anliggendet for Indenrigsministeriet, herunder med klage over forvaltningsretligt smøl.

Ved brev af 27/5 2004 underrettede vi Statsamtet om en af kommunen planlagt, men efter vor mening ulovlig kapitalforhøjelse i havnen.

Den 25/6 2004 sendte Bådelaugets advokat en omfattende redegørelse til Statsamtet om ejerskabet til aktierne, om ejerskabet til havnens arealer samt om kommunens ret til at eje aktier og til at disponere over disse ved salg eller på anden måde.

Ved brev af 18/8 2004 gjorde Bådelaugets advokater endvidere Statsamtet opmærksom på, at kommunen viderebehandlede sagen, uanset at man over for statsamtet hævdede ikke at have haft tid til at svare på tilsynsmyndighedernes henvendelser.

Ved brev af 9/11 2004 skrev Statsamtet til Hørsholm Kommunalbestyrelse i den såkaldte Trommen-sagen i anledning af en principiel afgørelse i ministeriet gående ud på, at en kommunalbestyrelse normalt ikke uden lovhjemmel kan udskille en opgave og dertil knyttede midler i et selvstændigt selskab, og at kommunen skal betragtes som havende bevaret rådigheden over opgaven, hvis den ejer mere end 50 % af aktierne eller på anden vis har bestemmende indflydelse i selskabet. Den 11/2 2005 tilskrev Statsamtet i forlængelse heraf specifikt til Hørsholm kommunalbestyrelse, at man på baggrund af nævnte nye afgørelse havde genoptaget sagen om lovligheden af Hørsholm kommunes involvering i Rungsted Havn. Statsamtet gør i brevet opmærksom på, at ministeriet *ikke* mener, at Hørsholm lovligt kan drive Rungsted Havn i aktieselskabsform. Der henvises videre i skrivelsen til, at Ministeriet i den tilsvarende sag vedrørende Vedbæk Havn havde vurderet havnevedtægterne som ulovlige, fordi de gav Søllerød kommune rådighed over 5 ud af 9 pladser i havnebestyrelsen. Statsamtet anmodede på den baggrund om Hørsholm Kommunes bemærkninger.

Den 22/9 2005 skrev Statsamtet i en parallel sag til Søllerød kommune, at det ikke var lovligt, at Søllerød kommunalbestyrelse havde flertallet i bestyrelsen for den erhvervsdrivende fond Vedbæk Havn. Afgørelsen er senere blevet bekræftet af Østre Landsret den 17/4 2009 (sag B-531-08). Det siges i dommens begrundelse og resultat:

"Efter grundlovens § 82 ordnes kommunernes ret til under statens tilsyn selvstændigt at styre deres anliggender ved lov, og efter § 2, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse styres kommunernes anliggender af kommunalbestyrelser.

Det er ubestridt, at Velfærdsministeriet (tidligere Indenrigsministeriet) i sin praksis siden 1988 har fortolket § 2, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse således, at en kommunalbestyrelse som udgangspunkt ikke kan varetage en kommunal opgave i et privatretligt selskab og samtidig bevare rådigheden over opgavevaretagelsen. Det er endvidere ubestridt, at visse opgavetyper, som kommunal forsyningsvirksomhed og kommunal biproduktion, efter ministeriets praksis ikke er omfattet af denne fortolkning.

Den kommunale styreform, der er fastlagt i lov om kommunernes styrelse, indebærer, at der er mulighed for politisk indflydelse, herunder fra politiske mindretal, på alle kommunale beslutninger. Den kommunale forvaltning er endvidere omfattet af offentlighedsloven og forvaltningsloven, og kommuner er i al virksomhed underkastet almindelige offentligretlige retsgrundsætninger om saglighed i forvaltningen, herunder lighedsgrundsætningen og forbuddet mod magtfordrejning. Efter en formålsfortolkning af § 2, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse finder landsretten, at bestemmelsen i overensstemmelse med fast ministeriel praksis må forstås således, at en kommunalbestyrelse som udgangspunkt ikke må drive kommunal virksomhed i en erhvervsdrivende fond og samtidig bevare rådigheden over opgavevaretagelsen.

Der er mellem parterne enighed om, at Vedbæk Havn lovligt kunne være etableret og drevet af kommunen. Henset hertil og til at den erhvervsdrivende fond Vedbæk Havns formål er "at fremme friluftslivet ved gennem havnens drift at stille havnens bygninger og anlæg til rådighed for aktiviteter indenfor søsporten, herunder sejlsport, sportsdykning og fritids- fiskeri", finder landsretten, at Vedbæk Havn må betragtes som en del af Rudersdal Kommunes virksomhed, Landsretten bemærker, at det ikke er gjort gældende, at drift af Vedbæk Havn kan sidestilles med kommunal forsyningsvirksomhed eller kommunal biproduktion.

Landsretten finder endvidere, at det forhold, at kommunalbestyrelsen kan udpege og genudpege - eller undlade at udpege og genudpege - medlemmer af bestyrelsen i den erhvervsdrivende fond Vedbæk Havn, og at et flertal af bestyrelsesmedlemmerne vælges af kommunalbestyrelsen blandt dennes medlemmer, gør, at kommunalbestyrelsen har rådighed over opgavevaretagelsen. Landsretten har herved lagt vægt på blandt andet det, der fremgår af forarbejderne til og bestemmelsen i § 3, stk. 4, i lov om kommunernes af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i skaber, hvorefter en kommune ikke ved sin deltagelse i selskaber efter loven må opnå bestemmende indflydelse.

På denne baggrund, og da der ikke er forhold i øvrigt, der bevirker, at afgørelsen af januar 2007 er ulovlig, frifindes Velfærdsministeriet for den af Rudersdal Kommune lagte påstand.

Det forhold, at Rudersdal Kommune har fremlagt en oversigt over 139 fonde med kommunalt udvalg som bestyrelse og en oversigt over 60 fonde med kommunalt udpeget flertal i bestyrelsen, kan ikke føre til et andet resultat."

Den 23/2 2006 tilskrev Bådelaugets advokat Statsamtet om sin henvendelse af samme dato til Hørsholm kommune (med opfordringen til at bringe de ulovlige indflydelsesforhold til ophør). Under henvisning til at kommunen intet havde foretaget sig for at bringe forholdene i lovlig orden, anmodede advokaten om Tilsynets indgriben.

Den 26/4 2006 mindede Bådelaugets næstformand Jan Britze Statsamtets nye sagsbehandler på havnesagen om denne.

Den 1/5 2006 skrev Bådelauget til Statsamtet i anledning af en henvendelse fra Borgmester Uffe Thorndahl af 24/4 2006 til Statsamtet og anmodede om, at man fastholdt en afgørelse over for kommunen, som Bådelauget var blevet underrettet om, gående ud på, at Hørsholm kommune ikke kan have den bestemmende indflydelse i havneselskabet.

Den 29/5 2006 svarede Statsamtet kommunen, at man ikke havde grundlag for at foretage sig videre i sagen, og at man afventede udfaldet af en klage, kommunen havde indgivet til Indenrigsministeriet.

Den 10/1 2007 tilskrev Bådelauget Statsforvaltningen og anmodede om at få at vide, om denne ville gøre indsigelse imod, at den fejlagtige tinglysning rettes, samt om man ville gøre indsigelse mod en (skrivelsen vedlagt) løsningsmodel opstillet af Bådelaugets advokat.

Den 2/2 2007 tilskrev Statsforvaltningen Bådelaugets næstformand Jan Britze, at man ikke ville gribe ind over for kommunen i forhold til en af denne nu truffet beslutning om at forhøje aktiekapitalen med 400.000 kr. (hvilke aktier kommunen agtede at tilskrive sig selv).

Den 23/2 2008 skrev Bådelauget til Statsforvaltningen og gjorde opmærksom på, at kommunen misbrugte sin dominerende stilling i havnen ved 1) at tvinge denne til at betale et retligt omstridt beløb på 5 mill. kr. og 2) ved at pålægge havnen udgifter til en badestrand på 420.000 kr., som var havnen uvedkommende. Den 25/2 2008 fulgte Bådelauget op ved at sende bilagene på de nævnte poster.

Den 7/3 2008 svarede Statsforvaltningen, at man ingen kompetence havde i relation til det første forhold, og at man ikke ville tage stilling i det andet, da det var af hypotetisk karakter. Samme dag tilskrev Statsforvaltningen Hørsholm kommune (med kopi til Bådelauget) og gav frist til udløbet af kommunalvalgperioden (ved udgangen af 2009) til at afvikle sin bestemmende indflydelse. 4/4 2008 tilsendte Statsforvaltningen Bådelauget kopi af kommunens svar på samme.

Den 14/7 2008 tilskrev Statsforvaltningen Bådelauget og anmodede om bemærkninger til et brev fra kommunen af 30/6 2008 til Statsforvaltningen om en forhåndsudtalelse vedr. en ny havneordning. Den 27/8 2008 tilskrev Bådelauget v/ advokatfa. Lett Statsforvaltningen (i forlængelse af et tidligere brev af 11/7 2008) med bemærkninger til kommunens nævnte brev af 30/6. Den 9/9 2008 fulgte Bådelauget v/ advokatfa. Lett op i et yderligere brev til Statsforvaltningen angående samme.

Den 21/9 2008 kommenterede et medlem af Bådelauget, professor Ole Hasselbalch over for Statsforvaltningen kommunens forslag til en endelig løsning.

Den 13/10 2008 underrettede Statsforvaltningen Bådelauget og Ole Hasselbalch om, at man samme dag havde meddelt Hørsholm kommune den udbedte forhåndsudtalelse, samt dennes indhold.

Den 24/10 2008 skrev professor Ole Hasselbalch til Hørsholm kommune og gjorde opmærksom på, at en fortrinsstilling, havnebestyrelsens af kommunen udpegede flertal havde skaffet kommunens borgere til pladser i havnen, og som kommunen nu tænkte indføjte i vedtægterne i forbindelse med en rekonstruktion af havneselskabet,

var ulovlig (som stridende mod det lighedsprincip, der gælder i offentlige foretagender), samt at den (fonds)løsning, kommunen havde foreslået, heller ikke var lovlig, idet den sikrede kommunen en fortsat bestemmende indflydelse ad bagvejen.

Den 29/5 2009 tilskrev Bådelaug v/ advokatfa. Lett Statsforvaltningen med bemærkninger til den af kommunen foreslåede løsning og anmodede om, at skrivelsen, såfremt Bådelaug ikke fik medhold i de i skrivelsen anførte punkter, skulle betragtes som en klage til Indenrigsministeriet.

Den 3/7 2009 meddelte Statsforvaltningen Bådelaug, at man ikke (længere) anså dette for at være part i sagen.

6.3. Indenrigsministeriet

Den 22/1 2007 tilskrev Indenrigsministeriet Hørsholm kommune, at denne ikke lovligt kunne have bestemmende indflydelse i Rungsted Havn A/S, og at kommunen inden for en af Statsamtet fastsat frist orienterede dette om, hvad man videre ville foretage i sagen.

Den 20/8 2009 indbragte Lett advokater på vegne af Rungsted Bådelaug Statsforvaltningens afgørelse om, at Bådelaug ikke (mere) var part i sagen vedr. en mulig fondsløsning, for Indenrigs- og Socialministeriet. Den 20. oktober 2009 rykkede advokaten ministeriet telefonisk og fik oplyst, at ministeriet forventede at træffe afgørelse i sagen inden for ca. 3 uger. Den 19. november 2009 kontaktede advokaterne igen ministeriet telefonisk for at få oplyst, hvornår ministeriet forventede at kunne træffe afgørelse i sagen. Ministeriet oplyste, at der kunne forventes at foreligge en afgørelse "lige på den anden side af nytår". Den 25. januar 2010 kontaktede advokaterne atter ministeriet for at høre, hvorpå sagen beroede. Ministeriet oplyste, at det fortsat kunne forventes, at der blev truffet afgørelse "*inden udgangen af januar, som lovet*". Senere samme dag kontaktede ministeriet advokaten telefonisk, og oplyste, at sagen nu "*lå på kontorchefens bord*", og at kontorchefen forventede at svare "*inden for en måneds tid*". Den 23/2 tilskrev advokaten ministeriet pr. bud og anmodede om, at afgørelse i sagen blev truffet snarest muligt. Med henvisning til, at det har været tale om en ufattelig langsommelig sagsbehandling fra statsforvaltningen, som derved har tilsidesat sin grundlæggende forpligtelse til at føre effektivt tilsyn med Hørsholm Kommune, samt at ministeriet nu med manglende svar var i færd med tilsidesætte egne forpligtelser som sektormyndighed og klageinstans, anmodede advokaten ministeriet om snarest muligt, og senest fredag den 26. februar 2010, at træffe afgørelse i sagen. Advokaten sluttede med at meddele, at spørgsmålet om tilsynets og ministeriets sagsbehandlingstid og manglende opfyldelse af tilsynsforpligtelser ellers ville blive indbragt for Folketingets Ombudsmand. "

6.4. Amtet

Rungsted Bådelaug informerede ved skrivelse af 3/3 2003 det daværende Frederiksborg Amt om problemstillingen og anmodede om, at amtet aktiverede sit mandat i bestyrelsen. Dette har amtet imidlertid afslået ved brev af 31/3 2003. En tilsvarende henvendelse til amtsborgmesteren personligt er sendt af Ole Hasselbalch 10/6 2003. Efter amtsborgmesterens afvisende svar 17/6 2003 fulgte Ole Hasselbalch op ved brev af 25/6 2003, hvori han gør opmærksom på:

At havnebestyrelsen ikke rummer nogen repræsentation for de lokale sejlere, men blot et par mandater for KDY, som ikke har demonstreret lokale interesser, ud over at organisationen tiltænkes visse fordele i en kommercialiseret havn, og

at der i de lokale velhaverkredse er stor interesse for at få frigjort pladser i havnen til brug for egne yachter, i hvilken forbindelse det vil have mindre betydning, om der skal betales et sekscifret beløb for en plads samt en gedigen årlig afgift, og at det i denne situation er dybt foruroligende for de af havnens sejlere, der bor uden for kommunen – hvilket ifølge denne selv er over 2/3 – slet ikke at få varetaget deres interesser i havnebestyrelsen.

På denne baggrund gentog Ole Hasselbalch opfordringen til amtsborgmesteren om at lade amtet træde i karakter i bestyrelse til værn for amtets borgere, indtil der er tilvejebragt i det mindste gennemsigtighed omkring havnens forhold.

Også på denne henvendelse svarede amtsborgmesteren imidlertid negativt (brev af 22/7 2003).

Det er tvivlsomt, om amtet efter et politisk hensigtsmæssighedsskøn bare kunne undlade at besætte en bestyrelsespost, man har fået tillagt efter investering af skatteydermidler i et selskab - især når amtet ligefrem bliver gjort opmærksom på, at der foregår uregelmæssigheder i samme bestyrelse. Rungsted Bådelaug har imidlertid ikke forfulgt dette spørgsmål.

6.5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen

Bådelaugets har løbende holdt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen orienteret om udviklingen omkring havneselskabet og problemerne med selskabets og kommunens oplysninger til styrelsen om samme. Senest har laugets 23/4 2004 gennemgået havnens kapitalforhold og anmodet styrelsen om ikke at anerkende nogen kapitalforhøjelse, før ejerskabet er klarlagt.

Den 23. februar 2006 tilskrev Bådelaugets advokat styrelsen og gjorde opmærksom på Statsamtets holdning vedrørende indflydelsesforholdene i Havnen. På denne baggrund anmodede advokaten Styrelsen om at foranledige, at anmeldelse og registrering af bestyrelsesmedlemmer bringes i overensstemmelse med den af Tilsynet fastslåede gældende ret med reduktion af kommunes repræsentation og de nødvendige ændringer af selskabsvedtægten til følge.

Den 14. marts 2006 skrev Bådelaugets til Selskabsstyrelsen og gjorde opmærksom på, at årsregnskabslovens § 60 er ikke overholdt, samt at årsrapporten ikke gav et retvisende billede af selskabets aktiver.

Bådelaugets arkiv rummer ikke noget svar fra styrelsen.

6.6. Hørsholm kommune

Over for Hørsholm kommune foreligger så mange skrivelser og mundtlige henvendelser og kommunikationer og kontakter, at det er helt uoverkommeligt at redegøre for dem. Ingen af dem har imidlertid ført til andet, end at sagen er blevet holdt hen. Særligt bør imidlertid nævnes, at Bådelaugets v/ advokatfa. Lett den 22/11 2006 forholdt sig til et forslag fra et i kommunen efter kommunestyrelsesloven § 17, stk. 4, nedsat udvalg mht. Havnens fremtid.

6.7. Ombudsmanden

Den 15/3 2010 klagede Bådelaugets via sin advokat til Ombudsmanden over ministeriets fortsat manglende svar på Statsforvaltningens afgørelse, hvorefter Bådelaugets ikke er part i sagen og over denne afgørelse i sig selv, samt over Statsforvaltningens manglende effektive tilsyn med Hørsholm Kommune og dermed Hørsholm Kommunes ulovlige bestemmende indflydelse i Rungsted Havn A/S.

